

Povzbuzením k snahám o lepší budoucnost také může být skutečnost, že Boží království sice přijde na konci času, ale v zárodku přišlo do světa již před 2000 roky a má stále růst. Všechno, co se již uskutečnilo, i to, co se uskuteční, je Boží dílo, podložené snahou a přičiněním lidí. Každý by měl přidat své zrunko písku k stavbě Nového Jeruzaléma.

Kristus, Král vesmíru a dějin

byl dříve než všechno ostatní, a všechno má trvání v něm. Vyzýváme jej proto s důvěrou a volejme:

PANE, PŘIJĚ KÁLOVSTVÍ TVÉ.

- Králi a Pastýři, shromáždí své sádce ze všech koutů světa a ved' je po cestách života.
- Spasiteli, obnov a posvět' svůj lid, posilni slabé, shromáždí rozptýlené a nevěřící povolej k jednotě víry.
- Soudče světa, až odevzdáš své království do rukou Otce, přijmi nás do slávy a uděl nám dědictví, které je nám připraveno už od založení světa.
- Dědici lidského pokolení, dej, ať se národy v síle Ducha svatého shromáždí ve tvé Církvi a celá země ať vzdává úctu Tobě, svému Pánu.
- Králi pokoje, shlédni na tuto zem, kterou jsi posvětil svou přítomností a uděl mír a pokoj místu, kdes před Pilátem vyznal: "Já jsem král".
- Prvorozený z těch, kdo se probudí ze spánku smrti, přijmi naše zemřelé do své slávy.

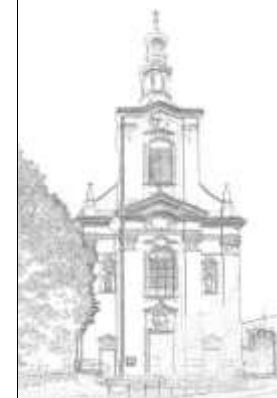
K: Všemohoucí Bože, tys všechno obnovil ve svém Synu. Dej, ať Ti slouží celé tvorstvo a vzdává chválu tvému jménu. Skrze Krista našeho Pána. L: Amen.

VÁCLAV

Č. 30 (2019)

24. 11. 2019

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2
410 02 Lovosice
web: farnostlovosice.cz

34. neděle v mezidobí

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE:

LOVOSICE

Kostel sv. Václava

Ne - v 9.30

Út - 17.30

St, Čt - 8:00

Pá - v 16.30

Modlitební skupina

Út 16.30

Okolní kostely vždy 8:00

1. ne v měsíci Lukavec

2. ne v měsíci Medvědice

3. ne v měsíci Sulejovice

4. ne v měsíci ~~Velemín~~

5. ne v měsíci -----

Mše DD Milešov

Pá - 9:30

Náboženství pro školní děti

úterý 14:30 - 15:30 a 15:30 - 16:30

Farní kavárna je na faře každou neděli po mši sv.

Aktuality:

➤ v neděli **24.11.19 8:00** je mimořádně

poutní mše sv. v Medvědicích - mše **ve Velemíně nebude**

➤ dnes 24.11.2019 18:00 v Kostele sv. Václava bude

Koncert při svíčkách - Koncert vážné hudby.

➤ **Modlitba chval bude v Pátek 29.11.2019 v 17:30h**

Kostel sv. Václava Lovosice, chvály předchází mše sv. v 16:30

➤ **Vystoupením dětí v kostele v Sulejovicích a**

rozsvěcování Vánočního stromu - v neděli 1.12. odpol.

➤ Mše svaté, které si přejete odsloužit za své úmysly, se zapisují v sakristii.

➤ ČBK spustila web s programem výchovy ke zralé lásce po stránce citové a sexuální: citovavychova.cz

Farnost dnes a zítra - Jaromír Neugebauer

Kapitola 5. Pastorační zásady

Zásady, které zde budou uvedeny, jsou výsledkem úvah a zkušeností při obnově konkrétních farností. Vycházejí z Písma a z toho, jak církev Písmo vykládá, a zkušenosti ukazují, že Bůh za svým slovem stojí. Tyto zásady se používají totiž s úspěchem v desítkách evropských i zámořských obcí, které nastoupily cestu podle určitého modelu. To ovšem neznamená, že nejsou použitelné kdekoli jinde. Mohou být námětem k přemýšlení a třeba i inspirací k nějakému kroku.

Všichni jsou zváni

Smyslem této zásady je odstranění diskriminace pokřtěných, kteří se od života v církvi odvrátili. Musí být snahou oslovit všechny. Jen v případě, kdy to skutečně nejde, tento záměr plně neuskutečníme. Bude to u nás případ dosti častý, ale nesmí chybět úmysl nechat na poušti jednu ovci a jít za 99 ovcemi, které se rozběhly. (Stojí za povšimnutí, že počet opuštěných a hledaných ovcí v Mt 18,12-13 je obráceně.) Zcela nepřijatelný je pohrdavý nebo odsuzující postoj vůči těmto lidem: „Zavinili si to sami, myji si ruce“. Kristus říká: „Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky“ (Mt 9,13). Nebyla to jen slova, ale chodil na hostiny k celníkům a hříšníkům a léčil je svou přítomností a svým slovem. Církev to nemůže dělat jinak. Také koncil nám potvrdil, že k svatosti jsou povoláni všichni (srov. LG 40, 41 a 42), a to jak jednotlivě, tak ve společenství Božího lidu (PO 6).

Východiskem pastorače je člověk a to, co potřebuje pro svůj další krok

Působení na věřící se musí zaměřit na jejich skutečné potřeby v daném okamžiku. K tomu je nutné znát jejich situaci a to jak jejich morální a náboženskou úroveň, tak také jejich chápavost. Kristus byl vůči apoštolům trpělivý, vůči poslouchajícímu lidu shovívavý a podřídil způsob své řeči jejich možnostem. Jinak mluvil k zákoníkům, jinak k nevzdělanému zástupu a to jinak k rybářům a jinak k rolníkům. Aby nám dal příklad, ptal se na názor lidí, na to, zda posluchači podobenství pochopili. Nebylo mu zatěžko ještě připojit výklad, i když podobenství bylo velmi názorné. Pro nás to znamená, že se nemáme snažit dát druhým, co chceme, byť i to nejlepší ze sebe, ale hledat a dát to, co oni potřebují.

Je třeba současně věřit, že Boží slovo samo již v posluchačích působilo a působí, objevit toto působení a pomáhat mu k růstu.

Rytmus pastorače určují „malí“

Pastýř nemá jít rychleji než nejmenší nebo nejpomalejší ovečka. Toto pravidlo má mnoho společného s předchozím, jen více zdůrazňuje důležitost „malých“. Nesmíme zapomenout, že v Kristově době byla pastorače tehdejších zákoníků a kněží orientována na elitu národa a ostatní jim nestáli za námahu, naopak jimi pohrdali. Takový postoj Kristus příkře odmítá a sv. Lukáš zaznamenal Kristův výrok: „Velebím tě, Otče, ..., že jsi tyto věci skryl před moudrymi a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým“ (Lk 10,21). I tato věta je celá pravdivá – často Bůh vkládá správné řešení do úst malým v našich očích a očekává naši pokoru, abychom je přijali.

V této souvislosti je třeba připomenout nutnost hovořit jazykem dnešní doby, který odpovídá současnému způsobu myšlení. „Církev ... se naučila vyjadřovat Kristovo poselství pomocí pojmů a jazyků různých národů a nadto se snažila osvětlit je moudrostí filozofů. To proto, aby přizpůsobila evangelium, pokud je to možné, chápavosti širokých vrstev i nárokům vzdělanců.“ (GS 44)

Nelikvidovat zvyky, ale dát jim obsah

Snad v každé farnosti jsou lidé, laici i kněží, kteří lpí na určitých formách zbožnosti, a jsou zde jiní, kteří tyto formy považují za zastaralé, nemoderní nebo formální. Pokud trvání nebo odmítání není fanatické, ať si každý nechá svůj názor, ale není dobré žádný způsob likvidovat nebo ho zesměšňovat. Existují jistě úkony, které se vykonávají jen pro ně samé a účastníci dnes již neznají jejich jádro, ale pak je vždy možné pokusit se o vrácení smyslu vhodným poučením. Zkušenost ukazuje, že pokud se nepodaří tento úkon oživit, zanikne zcela přirozeně sám. „(Církev) si přeje, aby tam, kde je třeba, byly v celém rozsahu (uznané rity) obezřetně upraveny v duchu zdravé tradice a aby získaly novou životnost vzhledem k dnešním poměrům a potřebám“ (SC 4).

Je třeba mít respekt vůči různým formám zbožnosti a lásku k jejich zastáncům a to přesto, že jsou často velmi „nesoučasné“. Musíme zabránit vytvoření zdi mezi „pokrokovými“ a „zpátečnickými“, jak se vzájemně tyto tábory nazývají. Strom, který nenese ovoce, lze naroubovat, a pokud to nevyjde, odumře sám. Toto pravidlo nás ovšem ne-zbavuje povinnosti rozlišovat: „Všechno zkuste a dobrého se držte!“ (1 Tes 5,21).

Co nejvíce lidem malé úkoly

Jak již bylo uvedeno, každý pokřtěný dostal od Boha nějaký úkol, kterým by sloužil církvi a skrze ni svému okolí. K úkolu dostal také dary (charizmata), a tak jeho

práce je požehnaná a nese ovoce, pokud je v pokoře začleněna do života obce. Křtem byl vyzván každý, takže by se měli do této služby zapojit postupně všichni věřící. Nikdo tedy není tak chudý, aby nemohl alespoň něco dát. I zde platí příkaz činnosti s trpělivostí a moudrostí učitelskou (2 Tim 4,2).

Duchovní správce má jednak za úkol posoudit charizmata svých věřících, jednak povinnost tyto dary objevovat, rozvíjet a využívat (PO 9). Věřící jsou naopak při svém působení podřízeni jejich vedení (PO 6, LG 12). „Takovou spořádanou účastí. ... bude den ze dne u všech lidí vzrůstat vědomí vlastních povinností a úkolů ..., že se budou cítit ... spolubudovateli obecného blaha“ (GS 68). Také v „církvi v malém“, ve farnosti teprve v souhrnu všech těchto darů se obec utváří a sjednocuje do živého Božího lidu.

Výhodou tohoto způsobu rozdělení práce je to, že jednotliví věřící jsou činností pro farnost zatíženi jen málo a mohou se plně věnovat tomu, co je rovněž jejich úkolem: rodině, veřejné angažovanosti atd.

Působit pozvolna, ale stále k cíli

Pastorače má působit pomalu, protože nám jde o pohyb celé obce a i zde platí, že „práce kvapná málo platná“. Klást na věřící stále větší požadavky, aniž by zakusili a zažili předcházející krok, nevede ke skutečnému růstu. K obnově, která jde do hloubky, nevede zkratka. Stále můžeme jít, protože vždy je kam pokračovat, pokud jsme na této zemi. Konečně naše činnost má směřovat k určitému cíli, který jsme si stanovili, a pastorační působení má mít tento cíl neustále na mysli.

Pastorače, zaměřená na úzký okruh věřících, těch, kteří sami přicházejí, mívá sice rychlejší úspěchy, ale odstup kněze a této „elity“ od zbytku Božího lidu stále roste.

Boží čas a Boží rytmus je jiný než náš. Bůh má s námi trpělivost a dává nám čas, abychom se mohli změnit.

Měřítkem pastorače má být lepší budoucnost

Pastorače, která se snaží udržet současný stav nebo brzdit úpadek, má v principu chybnou orientaci. Vidí (většinou správně) zlou situaci, nepřátelské prostředí, slabost a mnoho dalšího, ale neopírá se o Boží působení v těchto podmínkách. „Bůh je přítelem velkých snů“, řekla sv. Terezie z Avily. Nové nebe a novou zemi totiž musíme očekávat, ale jejich příchod máme uspišit. Čekáme, protože příchod Božího království v plnosti je Boží věc, ale pracujeme, protože Bůh sám chce, abychom spolupracovali. „Kristus nemá jiné ruce než naše“, píše se v Následování Krista. Tyto úvahy nejsou plané snění, protože motivují k plnění Boží vůle.